

- Бог и пресвета Богородица да закрилят нашата Анна!

Стражите я гледаха настръхнали.

Не беше ли това самата чума? Препречиха копия пред нея.

Петър извърна глава. Някой му махаше бързо и тревожно през прозореца на палата. Той забрави за какво е дошъл там, спусна се с натежало сърце назад.

- Заради Тамара, заради малката Тамара... Поне за нея имай милост... - простена нещо в него.

И ръката на младия богомил неволно се дигна към челото в светия жертвен знак на кръста.

33

Когато зърна пристигащия откъм север конник, който залита-
ше от умора, с пребледняло лице и изплашени, широко отворени очи,
Иоан Асен почувствува като че гавелота се забива в гърдите му.

Той остави войводите си и бързо се запъти към гонцията, кой-
то бе слязъл от коня и го чакаше, прегънал коляно на земята, свел
чело в дълбоко смущение.

Монголите ли бяха нахлули през Истъра? Наистина ли мор бе
запалил престолнината? Напоследък из войската се носеха толкова
различни мълви и одумки.

- Говори, Темелко! Скоро!

Гонцията побледня още повече. Изглежда страхливо царя, ся-
каш бе виновен за вестта, която носеше.

- Патриархът почина, царство ти!

Вестта се разпръсна с бързината на мълнията из цялото бран-
но поле. Войводи и войскари почнаха да се трупат около самодърже-
ца, да разпитват гонцията, да се кръстят в дълбока покруса.

Светият старец Йоаким...

Великият постник...

Най-чистият, най-скромният, най-мъдрият измежду всички мо-